

Aleksis K – viikonvaihte

Politiikan turvakoti

On tullut aika ulottaa suomalainen sosiaaliturva myös politiikkaan, sillä kuten on nähty, poliitikkojen turvaverkko on kovin harva ja hatara. Se on nähty erityisesti nykyisin eduskunnan aikana, kun hätä on kädessä jokaisella vuorollaan. Viimeksi keskustan puoluekokouksen alla puolueen johtajilla ei ollut paikkaa minne mennä. Pääministeri/puoluejohtaja Matti Vanhanen joutui maanpakolaiseksi peräti Koreaan ja Japaniin saakka, eikä saanut sielläkään olla kunnolla rauhassa. Suomeen jääneen puoluesihteerin Jarmo Korhosen oli pakko heittää kännykkänsä viikoksi järveen, ja liuta muitakin oli kateissa ties missä. Samassa tilassa ovat ajallaan olleet muun muassa Paavo Lipponen, Ilkka Kanerva, Kehittyvien maakuntien Suomi ja lauma urheilujohtajia.

Tällaisia tapauksia varten tarvitaan jonkinlainen turvakoti, jonne poliitikot saavat tiukan paikan tullen vetäytyä suojaan vihamieliseltä medialta. Toimittajilla täytyy olla sinne lähestymiskielto ja ovelle palkattakoon tarvittava määrä gorilloita vahtimaan poliitikkojen yksityisyyttä. Siltä varalta, että turvakauden aikana sattuu eteen joitakin tiedotettavia virallisia asioita, voidaan osa bunkkerista avata vieraille, mutta heti kun poliitikko on saanut virallisen asiansa sanotuksi, hän saa vetäytyä parisuhteensa kanssa tai ilman yksityispuolelle, jonne muilla ei ole asiaa.

Turvapaikasta olisi paljon hyötyä myös valtakunnan asioiden hoitamiselle, sillä siellä niihin voidaan keskittyä kaikessa rauhassa. Nykyisellään, jatkuvan ahdistelun uhreina päättäjämme joutuvat tekemään hätäisiä ratkaisuja salamavalojen välkkeessä ja televisiokameroiden surratessa ympärillä. Ei sellaisessa sählingissä voi tulla viisaita, kaikin puolin harkittuja päätöksiä, vaan tehdä pökäistään mitä ensimmäiseksi mieleen tulee. Aina ei edes tule mieleen mitään, vaan jymähdetään mykäksi tai muisti pätkii, ja sitten taas syytetään siitä.

Jos turvakoteja olisi ollut jo ennestään, ei varmaan vaalirahakohuakaan olisi syntynyt, kun jokainen olisi saanut omissa yksityisyydessään laskea sentin tarkkuudella paljonko tuli ja paljonko meni. Sama koskee muitakin kohuja. Vankkojen kiviseinien sisällä yksin tai poikaporukassa yhdelläkään kalapuikkoviikkokäällä ei olisi ollut edes mahdollisuutta häiritä ketään sukupuolisesti. Ja jos Ilkka Kanerva ja Matti Vanhanen olisi pidetty eristyksissä sen sijaan että heidät päästettiin tekstiviestien ja uuniperunoiden kimppuun, näiltäkin skandaaleilta olisi vältytty.

Mihin sitten turvakoti pitäisi perustaa? Sijoitusratkaisu olisi järkevintä koplata yhteen kuudennen ydinvoimalan paikanvalinnan kanssa. Molempien laitosten – poliittikkobunkkerin ja ydinvoimalan – ympäristövaikutukset lienevät suunnilleen samanlaiset, joten kun toiselle on löydetty paikka, toinen voidaan sijoittaa kakkoseksi jääneelle paikkakunnalle. Päätettäköön vaikka paikallisella kansanäänestyksellä, kumman asukkaat mieluummin ottavat naapurikseen.

Artikkelin lähde Kaleva